

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. **, 24.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – **, I ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Димитър М. Христов

Членове: Румяна Ат. Танева
Анна Т. Трифонова

при участието на секретаря Стефани Хр. Чапанова като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Въззивно търговско дело № 20255501000353 по описа за 2025 година

Обжалвано е решение № 567/ 11.06.2025г., постановено по гр.д. № 5259/2024г. по описа на Районен съд – **, в частта с която ** е осъдено да заплати на П. З. П., сумата над **984 лв. до уважения размер от 1 250 лв. частичен иск от общо 2000 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди (подмяна/закупуване на нов преден ляв фар и труд за преобоядисване на предна броня и подмяна на нов фар), причинени при ПТП на 12.03.2020г. от ** при управление на МПС - лек автомобил **, с рег. №** застрахован по застраховка „Гражданска отговорност” в ** **, застрахователна полица №BG/30/11900232502, валидна от 18.08.2019г. до 17.08.2020г., ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба – 27.11.2024г. до окончателното плащане.

Въззивникът ** излага подробни съображения за неправилност и необоснованост на обжалваното решение. Развити са подробни съображения от фактическа и правна страна във връзка с направените оплаквания. Моли да се отмени първоинстанционното решение в частта му, с която исковите претенции са уважени за сумата над 984,00 лв. Направено е искане да бъде

присъдено юрисконсултско възнаграждение за представителството пред въззивната инстанция.

В законния срок е постъпил писмен отговор от страна на въззиваемия П. З. П., в който е направено искане да се потвърди първоинстанционното решение в обжалваната част, а подадената срещу него въззивна жалба да се отхвърли изцяло като неоснователна.

Съдът като обсъди събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Пред първоинстанционния съд е предявен иск с правно основание по чл. 432 ал. 1 от КЗ.

Ищецът П. З. П. моли съда да се произнесе с решение, с което да осъди ** да му заплати застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на сумата от 50 лв., представляваща част от дължима се главница в размер на 1 000 лв. за подмяна /закупуването на нов/ преден ляв фар на увреденото имущество и сумата от 50 лв., представляващи част от дължима се главница в размер на 1 000 лв. за разходи за труд по пребоядисване на предна броня на увреденото имущество и подмяна на увредения преден ляв фар, ведно с дължимата се законна лихва за забава върху всяка една от сумите, смятано от датата на подаване на настоящата искова молба до окончателното изплащане на вземането. Претендира и направените в настоящото производство разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника ***, в който оспорва предявения иск по основание и размер, като счита същия за неоснователен, необоснован, недоказан и завишен, като излага съображения.

За да постанови обжалваното решение първоинстанционният съд е приел за безспорно наличието на предпоставките на закона за ангажиране пряката отговорност на *** за настъпилите имуществени вреди по л.а. БМВ с рег. № **. По делото е безспорно установено, виновното и протИ.правно поведение на водача на **, който при управление на л.а. ** с рег. №*** на 12.03.2020г., около 11:10 часа, в гр. **, на паркинга на магазин „Лидъл“ на ул. „Х.Д.***“, при движение на заден ход ударил паркирания л.а. БМВ с рег. №**, като причинил имуществени вреди, изразяващи се в повреден ляв фар. По

делото не е спорно, че за горепосочения лек автомобил е налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество. Не е спорно, че П. З. П. е предявил претенцията си за изплащане на обезщетение пред ***, по която застрахователят в законоустановения срок не е предложил за плащане обезщетение. В този смисъл районният съд е изложил подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя изцяло, поради което и на основание чл. 272 от ГПК препраща към тях.

Основен спорен момент по делото е какъв е размерът на обезщетение за причинените имуществени вреди на ищеца П. З. П..

Съгласно разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ, застрахователното обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, и целта е да се стигне до пълно репариране на вредоносните последици, което обстоятелство обуславя наличието на застрахователния интерес. Обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, **т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество** (чл. 400, ал. 1 КЗ), съответно необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, е средната пазарна цена към момента на настъпване на застрахователното събитие. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата действителна стойност /в този смисъл и решение № 209/30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., решение № 79/02.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 156/2009 г., I т. о., решение № 6/02.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 293/2010 г., I т. о., решение № 60135 от 15.11.2021 г. по т. д. № 1821/2020 г. на ВКС, II ТО и др./. При съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие съгласно чл. 386, ал. 2 КЗ, като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.06 г. на КФН, приложима на основание § 3 ПЗР на Наредба № 49 от 16.10.2014 г. за задължителното застраховане по застраховки "Гражданска отговорност" на

автомобилистите и "Злополука" на пътниците в средствата за обществен превоз /в този смисъл Решение № 165/24.10.2013 г. по т. д. 469/2012 г. на ВКС, П Т. О., относимо и към настоящия случай доколкото разпоредбата на чл. 226, ал. 1 КЗ (отм.) е идентична с тази на чл. 432, ал. 1 КЗ/.

С оглед изложеното, въззивният съд кредитира, заключението на автотехническата експертиза, в частта, в която е установен вида и размера на причинените вреди, подробно описани в Приложение №1 към заключението, които са оценени на 1 530 лв. и които включват средна пазарна цена на нов преден ляв фар (1 200 лв.) и стойност на труда за демонтаж, монтаж, регулиране на фар, боядисване на предна броня и материали за боядисване 330 лв. Поради това предявеният иск за имуществени вреди по л.а. БМВ с рег. № ** е основателен в предявения размер от 1 250 лева частичен иск от общо 2000 лева.

Предвид гореизложеното, въззивният съд намира, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено **в обжалваната част**.

С оглед изхода на делото *** П. 3. П. направените във въззивното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. /204,52 евро/.

Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените сума следва да се превалутират по правилата на чл. 12-13 от ЗВЕРБ, тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 567/ 11.06.2025г., постановено по гр.д. №

5259/2024г. по описа на Районен съд – ** в обжалваната част.

ОСЪЖДА ** с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: *** да заплати на П. З. П., ЕГН *****, с адрес: гр.**, ** направените във въззивното производство разноски за адвокатско възнаграждение **в размер на 204,52 евро.**

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____